

ת"פ 35149/05/16 - מדינת ישראל נגד פאדי דרויש

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 35149-05-16 מדינת ישראל נ' דרויש(עציר)
תיק חיצוני: 184651/2016

בפני	כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	פאדי דרויש

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה וגניבה, עבירות לפי סעיפים 407(ב) ו- 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. על פי העובדות המתוארות בכתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם בין התאריכים 30.4.16 ו- 1.5.16 התפרץ הנאשם למסעדה באופן שפתח ושבר חלון ונכנס דרכו לתוך המסעדה בכוונה לגנוב. הנאשם נטל מן המקום 2 פנקסי שקים, פנקס קבלות, מכשיר DVR, בקבוקי שתייה חריפה ובקבוקי יין. כמו כן מברגה, כסף מזומן בסכום לא ידוע (תשר למלצרים) וכן בשר קפוא מן המקרר של המסעדה.
3. הנאשם נעצר ביום 9.5.16 והוא עודנו עצור.
4. הצדדים טענו לעונש ביום 19.7.16. למחרת, ניתנה החלטתי על פיה מבקשת אני את חוות דעת הממונה על עבודות שירות. החוותה דעת לא הושלמה עקב צורך בבדיקות רפואיות שונות בשל ההיסטוריה הרפואית של הנאשם. ביום 9.8.16 הודיע הסנגור כי הנאשם מוותר על עריכת חוות הדעת כאמור והוא מבקש להשלים טיעונים לעונש. הצדדים השלימו טיעוניהם באותו מועד.
5. העבירות אותן ביצע הנאשם פוגעות בערך המוגן של זכות האדם לשמירה על קניינו. המדובר בעבירת פריצה לבית עסק ולא לבית מגורים. לכאורה נחשב הדבר לעבירה חמורה פחות. ביתו של אדם מבצרו שם הוא אמרו לחוש מוגן ביותר. בית העסק אינו ביתו ומדובר ברכוש ללא הערך המוסף של ערך ההגנה על מקום מגוריו של אדם. יחד עם זאת הפגיעה בעסק של אדם היא פגיעה במטה לחמו. מכאן מוציא אדם את פרנסתו, לו ולבני משפחתו. פעמים משקיע אדם בעסקו את כל מרצו, משאביו החומרים

עמוד 1

והרוחניים מתוך תקווה כי יביא הדבר לאפשרות לספק צרכיו ופתח קניינו. אדם אינו יכול לשהות בעסקו במשך כל היממה ומטבע הדברים מופקר העסק ללא השגחתו למשך מספר שעות ביממה לכל הפחות. לא ניתן להקל ראש בניצול עובדה זו על מנת שאחר יפיק רווח קל ממשאביו ומאמציו של אותו בעל העסק.

6. באשר למתחם הענישה מקובל הוא אכן כי מתחם זה נמוך מעבירת פריצה לבית מגורים, שכן אין מרכיב של פגיעה חמורה בפרטיות ובמקום בו אדם אמור לחוש מוגן ובטוח. מדובר בכניסה לא מורשית ובפריצה למקום בו אין אנשים וכך פוחת הסיכון להיתקלות עם אדם ומעבר לאלימות כלפי גוף האדם.

המאשימה טוענת לעונש מאסר מתחיל ב- 10 חודשים ואילו הסנגור לעונש מאסר אשר תקופתו מתאימה גם לריצוי בעבודות שירות.

דעתי הינה פחות או יותר באמצע, בתקופה של 8 חודשים. הנאשם נשלח על ידי לבדיקת האפשרות לריצוי העונש בעבודת שירות נוכח העובדה כי בהתחשב בתקופה אותה ריצה במעצרו, ניתן לגזור עליו עונש מאסר אשר תקופתו ניתנת לריצוי בעבודות שירות. עובדות שירות, הינן מסגרת שיכול והייתה תורמת יותר לשיקומו נוכח העובדה כי שי בה מרכיב לימודי של הסתגלות ליום הכולל יציאה מסודרת לעבודה.

דומה בעיני כי מתחם הענישה אם כן נע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר לנסיבות הכלולות בכתב האישום.

7. מעשהו של הנאשם מחייב תכנון. לא מדובר בחלון פתוח או בפריצה אחרת "הקוראת לגנב". מדובר במי אשר שבר חלון ופרץ דרכו למסעדה. לא מדובר במסעדה המצויה במרכז עיר או רחוב הומה אשר עבר לידה במקרה. מנגד הנאשם לא חבר לאחרים על מנת לבצע פריצה זו, כך שמדובר בתכנון אישי. אולם, דבר זה משליך על כך כי הוא הנושא באחריות המלאה לביצוע המעשה ואינה חול אותה יחד עם אחרים, או פעל מכוח העובדה שהונע לכך על ידי אחר.

8. ממעשהו של הנאשם נגרם נזק רכוש וצפוי היה להיגרם נזק אף רב יותר. אובדן מסמכים לבית עסק יכול להשפיע קשות על ניהולו. גניבת פנקסי שיקים יכולה להעצים באופן ניכר ביותר את הנזק שכן אלו מתגלגלים ואף יוצאים משליטתו של הנאשם. בפועל אין להתעלם מכך כי הנאשם החזיר באמצעות אחיו את בפנקסי השיקים. בקבוקי השתייה החריפה לא הושבו. הבשר הוחזר, לאחר שהנאשם גם גילה כי מדובר בבשר חזיר. לא הושבו בקבוקי השתייה החריפה וכן מכשיר ה-DVR. (ראה **1/נ** עדותו של בעל העסק).

9. אין מחלוקת בין הצדדים כי מדובר בנאשם שהוא אדם צעיר, בן 21, בן למשפחה ענייה מאוד, אשר נסיבות חייו קשות. לנאשם עבר רפואי נפשי אשר כולל אשפוזים וטיפול תרופתי מאז גיל הנעורים (**2/נ**). כפי שהסנגור מתאר גניבת הבשר יכול ונבעה מהשתוקקות לטעום בשר שהוא מצרך נדיר על שולחן משפחתו.

10. לנאשם עבר פלילי. בעבירות עבירות סיכון בנתיב תחבורה ונשק. יחד עם זאת עד כה טרם ריצה מאסר בפועל ועד עתה בשני הליכים משפטיים הושתו עליו מע"ת ושל"צ. כמו כן בג"ד מיום 31.5.11, האחרון שהושת בעניינו הושתו עליו 18 חודשי מבחן. מדובר בהרשעה ראשונה בתחום הרכוש ובפעם הראשונה בה נשלח למאסר בפועל.

11. כפי שפורט לעיל הנאשם החזיר חלק מן הרכוש שלקח. הנאשם הודה בפני המתלונן שחשד בו, ובבית המשפט.

12. נוכח כל האמור לעיל מוצאת אני כי הנאשם מצוי בחלק הנמוך של מתחם הענישה, אם כי לא בתחתיתו. איני מוצאת כי נכון הוא במקרה זה להוסיף מרכיב כספי מסוג כלשהוא. מדובר במי אשר אין מחלוקת כי מצוי במצב כלכלי קשה מאוד ונשלח להמשך ריצוי מאסר לאחר שלושה חודשי מעצר. ירצה המתלונן, הדרך לתביעה אזרחית פתוחה בפניו.

13. הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 9 חודשים החל מיום מעצרו 9.5.16.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת עבירת רכוש מסוג עוון, ויורשע עליה בדיון.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת עבירת רכוש מסוג פשע, ויורשע עליה בדיון.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג אב תשע"ו, 17 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.